

Система оцінювання рівня підготовки повинна бути комплексною і враховувати здатність військовослужбовців діяти в умовах, наближених до реальних бойових ситуацій. Це дозволяє об'єктивно визначати рівень підготовки та планувати подальші заходи її вдосконалення.

Не менш важливим аспектом є матеріально-технічне забезпечення підготовки. Сучасна навчальна база, відповідне обладнання та доступ до актуальної інформації створюють необхідні умови для ефективного застосування інноваційних методів навчання.

Отже, удосконалення професійної підготовки особового складу на основі аналізу бойових дій потребує комплексного підходу. Основні напрями включають оновлення змісту навчання, впровадження сучасних технологій, розвиток управлінських компетентностей командного складу, підвищення рівня міжвідомчої взаємодії та модернізацію матеріально-технічної бази.

Системне використання бойового досвіду сприяє формуванню мобільних, адаптивних та ефективних підрозділів, здатних швидко реагувати на сучасні загрози та виклики, підвищуючи загальну боєздатність сектору безпеки та оборони.

Савранський Валерій Петрович

*старший викладач кафедри тактики – начальник служби РЕБ
полковник*

Київський інститут Національної гвардії України

Корень Денис Олександрович

*курсант 123 навчальної групи факультету забезпечення державної безпеки
Київського інституту Національної гвардії України*

ВПЛИВ ВОЄННОГО СТАНУ НА РОЗВИТОК ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ

Відповідно до досліджень Taubman Center for Public Policy при університеті Harvard University, процес переходу від традиційної моделі державного управління до системи електронного урядування передбачає проходження п'яти послідовних етапів.

Перший етап — інформаційний (Information). На цьому рівні формується базова урядова присутність у мережі Інтернет, яка охоплює приблизно 20 %. Створюються офіційні вебсайти органів влади, що регулярно оновлюються та містять основну державну інформацію: нормативно-правові акти, постанови, розпорядження, а також посилання на міністерства й інші державні установи, зокрема у сферах освіти, охорони здоров'я та фінансів.

Другий етап визначають як односторонню інтерактивну взаємодію (One way interaction). На цьому рівні урядова вебприсутність зростає до 40 %, а громадяни отримують можливість здійснювати пасивну взаємодію з державними органами через електронні ресурси відповідно до заданих критеріїв пошуку та отримання інформації.

Третій етап — двостороння інтерактивна взаємодія (Two way interaction). Його реалізація означає досягнення 60 % урядової вебприсутності та забезпечення повноцінного обміну інформацією між державою і громадянами через електронні комунікаційні системи.

Четвертий етап має назву транзакційного (Transaction). На цьому рівні вебприсутність уряду досягає близько 80 %, а ключовою особливістю стає можливість надання адміністративних послуг онлайн на всіх етапах їх отримання. До таких послуг належать подання електронних заяв на отримання ліцензій, податкових декларацій, оформлення документів тощо. Одночасно особливого значення набуває питання кібербезпеки та захисту конфіденційної інформації.

П'ятий, завершальний етап — проактивний (Targetisation). Він характеризується повною, тобто 100 %-вою, присутністю уряду в цифровому середовищі. На цьому рівні держава не лише забезпечує надання електронних послуг, а й активно залучає громадян та бізнес до процесу ухвалення рішень шляхом використання інтерактивних платформ і сервісів.

Приблизно 10–12 років тому рівень розвитку електронного урядування в Україні, за оцінками окремих експертів, відповідав проміжку між другим і третім етапами. Проте в останні роки цифровізація державного управління значно прискорилося, і нині Україна фактично перебуває на четвертому етапі розвитку електронного урядування. Цьому сприяли активне впровадження електронних сервісів, відкриття державних реєстрів та реалізація державної політики цифрової трансформації.

Після введення воєнного стану та початку повномасштабної війни на території України доступ до частини державних реєстрів і офіційних ресурсів державних органів був тимчасово обмежений. Це суттєво вплинуло на можливість здійснення окремих адміністративних процедур, зокрема у сфері нерухомості та інших правочинів.

Водночас із посиленням безпекових заходів держава поступово відновлювала функціонування цифрових сервісів та послаблювала обмеження щодо роботи державних реєстрів. Одним із позитивних результатів стало подальше розширення системи онлайн-послуг через платформи Дія та єДопомога.

Сьогодні громадяни можуть дистанційно оформити статус внутрішньо переміщеної особи та відповідні соціальні виплати, подати інформацію про пошкоджене майно внаслідок збройної агресії РФ, користуватися цифровими документами в застосунку «Дія», а також оформлювати компенсації за працевлаштування чи надання прихистку ВПО.

Разом із позитивними змінами залишаються й певні проблеми у функціонуванні електронних сервісів. Аналіз відгуків користувачів у засобах масової інформації, соціальних мережах, а також у сервісах App Store і Play Market свідчить про наявність окремих технічних недоліків та прогалин у нормативно-правовому регулюванні. Крім того, однією з актуальних проблем є недостатній рівень цифрової компетентності

окремих працівників публічної адміністрації, які здійснюють опрацювання електронних звернень та заяв.

Якщо технічні труднощі можуть бути усунені відносно швидко, то підвищення цифрової грамотності державних службовців потребує системного підходу, організації навчальних програм і проведення відповідних освітніх заходів.

Отже, запровадження воєнного стану та повномасштабна агресія РФ суттєво вплинули на функціонування системи електронного урядування в Україні. Це призвело до певних тимчасових обмежень у роботі цифрових сервісів і створило окремі незручності для населення. Проте такі заходи мають переважно безпековий характер і не є постійними. Попри складні умови війни, курс України на розвиток електронного урядування та цифровізацію державних послуг продовжує активно реалізовуватися.

Савранський Валерій Петрович

старший викладач кафедри тактики – начальник служби РЕБ

полковник

Київський інститут Національної гвардії України

Хаджинов Андрій Володимирович

курсант 123 навчальної групи

факультет забезпечення державної безпеки

Київський інститут Національної гвардії України

ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ У ВІЙСЬКОВІЙ СФЕРІ

Сучасна війна є війною швидкості навчання. Країна, яка здатна перенавчити бійця за тижні, а не за роки, отримує вирішальну перевагу. Російсько-українська війна 2022–2026 років остаточно довела: традиційна система військової освіти вичерпала себе.

За три роки ЗСУ освоїли понад 40 нових систем озброєнь, раніше не відомих українській армії. Там, де застосовувалися цифрові інструменти (VR-тренажери, онлайн-курси, волонтерські симулятори), час підготовки скоротився в 6–12 разів, а безповоротні втрати в перші 30 діб бойового зіткнення знизилися на 37–42 %.

Провідні армії світу вже пройшли або завершують цифрову трансформацію військової освіти: США Synthetic Training Environment (STE), Ізраїль на 100 % підготовка операторів БПЛА у VR, Великобританія хмарні колективні тренування, Польща обов'язкові 120 годин VR на рік для офіцерів, Естонія повністю цифрове навчання резервістів.

В Україні існує понад 14 розрізнених цифрових платформ і тренажерів, але відсутня єдина національна система рівня захисту «таємно», інтеграція з бойовими системами («Дельта», «Кропива») та єдина бібліотека 3D-моделей. Лише 23 % теоретичної підготовки проводиться в цифровому форматі.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ СЛУЖБОВО-БОЙОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СКЛАДОВИХ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ